

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja
ingyenes kiadvány

PHOROS

XX. évfolyam, 3. szám

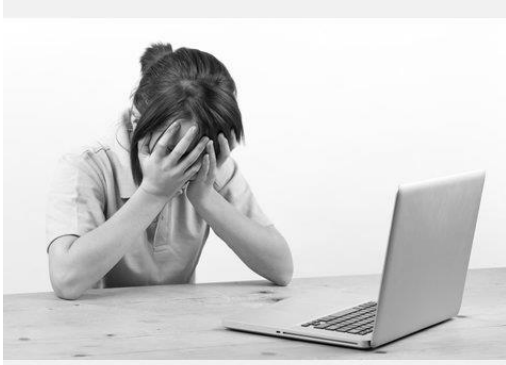
2013. pünkösd

*Piros pünkösd, juttasd tiszta fényed
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!*

Igehirdetés Mennybemenetel ünnepén

„Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent? Ki vádolná Isten választottait? Isten, aki megigazít. Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is értünk?” (Róm 8, 31-34)

Emlékeztek a tizenöt éves leányra, Amanda Toddra? Komor, de nyugodt arcára emlékszem, ahogy a Youtube videóján áll a kamera előtt, és kis papírdarabkákon leírja életét: arra, hogy elkövetett az interneten egy nagy hibát, ezután elkezdtek „kicsinálni”: gonosz kommentek és hazugságok jelentek meg róla, megalázták, üldözték, és ő nem tudott szabadulni. Videója végső segélykiáltás volt a depresszióból- hogy aztán egy hónappal később valóban eldobja magától az életet. És nem ő az egyetlen...

Amikor történetét olvastam, kettős düh forrt bennem. Egyrészt azokkal szemben, akik mindezt megtették vele: hogy lehetnek emberek ennyire kegyetlenek, hogy ezt élvezik: kipécéznék valakit maguknak, és addig kínozzák akár valóságosan, akár az interneten keresztül, amíg a halálba nem menekül? A másik dühöm a leánnyal szemben született: hát nem tudja, hogy a monitor jobb felső sarkában van egy piros x jel- ha arra kattint, és egyszerűen nem foglalkozik azzal, mit mondanak róla mások a facebookon, a csevegőszobákban, ha nem hiszi el, hogy őrá csak így lehet nézni, akkor nem történik meg a tragédia? Miért nem hitte el, hogy függetleníteni tudja magát mások véleményétől?

Tudom én, hogy ez nem ennyire egyszerű. Tudom, hogy sokan az interneten élnek életüket, és azt is tudom, hogy igenis fontos az, hogy a közösség mit gondol rólunk.

Csak másokban moshatód meg arcodat- írja József Attila. Nem élhetünk szigetként mások között, véleményükre szükségünk van.

Mégis felvetődik a kérdés: kinek van joga rólam ítéletet mondani? Idegeneknek, akik nem látnak többet belőlem, mint amit az internet ír: adatlapomat, egy-két fényképet, esetleg valamilyen jellemzést rólam- de nem ismernek engem? Pál is ezt a kérdést teszi föl: ki ítél el engem? Kinek van hozzá joga?

Ítélni annak szabadna, aki tökéletesen ismer, nem csak tetteimet, hanem azok mozgatórugóit is. Márpedig ennyire senki nem ismer engem. Maximum én magamat. De én valóban ismerem magamat? Amit a tükörben látok, az csak egy sík üveglap; ha magamon végignézek, épp a legfontosabbat, az arcomat nem látom. Én magam sem értem magamat, tetteim motivációját, gondolatom születését. Pál maga írja, hogy nem a jót cselekszem, amit akarok, hanem a rosszat, amit nem akarok- akkor pedig már nem én cselekszem, hanem a bennem lakó bűn. Vagyis olyan erők dolgoznak bennem, amelyekkel szemben tehetetlen vagyok, amelyek idegenek számomra.

Akkor viszont Pál kérdésére- ki ítél el engem- lehet-e az a válasz, hogy én magamat? Hiszen én sem ismerem eléggé magamat, én sem ítélkezhetek magam felett! Egy van, aki eléggé ismer ahhoz, hogy joga legyen felettem ítélkezni: az, aki megteremtett, aki értem embertársammá lett, és aki megváltott. A teremtő Istennek valóban lenne joga- és valljuk be, oka is- arra, hogy ítéletet mondjon felettünk. Csakhogy épp ez az, amit nem akar megtenni!

Mindannyian ismerjük a bűnös asszony történetét, akit a farizeusok Jézus elé citáltak: ezt az asszonyt házasságtörésen kaptuk, a mózesi törvény szerint meg kell halnia- te mit mondasz erre? Jézus válasza ennyi: aki büntelen közületek, az vesse rá

az első követ. Ennek hallatára mindenki eloldalog, csak Jézus marad az asszonnyal. Vagyis a kérdésre- ki ítélhet?- egyértelmű lesz a válasz. A történet azonban nem fejeződik be: Jézus maga azt mondja: én nem ítéllek el téged, menj el és többé ne vétkezz.

Mi is történik itt? Egy van, akinek joga van kimondani az ítéletet, de az az egy nem mondja ki. Vagyis nincs halálos ítélet!

Pál kérdése – *Ki vádolná Isten választottait?*- már nem megválaszolatlan, hanem csak költői kérdés, mondhatnám azt is, hogy hetyke felkiáltás, a szabad embernek örömkialtása: nincs, aki elítélne, nincs, aki értéktelennek, semmirekellőnek tartaná életemet! Nem mintha nem lenne rá okolykor igenis több a pusztulás tetteinkben, mint az épülés. De nincs, aki rám nyomhatná a bélyeget! Istennek lenne hozzá joga egyedül- de épp annak az Istennek, aki mindent megad nekünk!

Mennybemenetel ünnepén egyben arra is emlékezünk, hogy Jézus már mindent megtett értünk, amire szükségünk volt- emberré lett az emberlét minden örömeivel és fájdalmával együtt, szeretetében odáig ment, hogy önmagát feláldozta értünk, feltámadásával az élet reménységét adta nekünk- innen, a mennybemenetel magaságából lehet igazán jól rálátni mindarra,

ami történt. És ezután, miután mindent megtett értünk, még képesek lennénk azt hinni, hogy vádolni akar minket és el akar ítélni?

Nem arról van szó, hogy ne érdekeljen minket azok véleménye, akik körülvesznek. De arról igenis szó van, hogy ne higgyük el magunkról: értéktelennek, vádlottak padjára valók vagyunk. Nincs, aki odaültetne bennünket- még mi magunk sem ítélhetjük el önmagunkat. Ha pedig Ő, aki az egyetlen jogosult bírá lehetne, nem akar bíránkká válni, hanem felmentésünkért, megváltásunkért mindent megtesz, hát fogadjuk el hálasan, éljünk ezzel a csodával: senki nem ítél el minket! Ámen.

Hegedűs Attila

Pünkösvi ima

HISZEK SZENTLÉLEKBEN

Hiszem, hogy megszabadít előítéleteimtől,
megváltoztatja szokásaimat,
legyőzi közömbösségemet.

Hiszem, hogy szeretettel tölti be lelkemet,
Megállít a rossz elkövetése előtt,
Felbátorít a jóra.

Hiszem, hogy legyőzi szomorúságomat,
Szeretettel tölt be Isten Igéje által.

Hiszem, hogy elveszi kicsinyhitűségemet,
Megerősít szenvedésemben.

Hiszem, hogy áthatja egész lényemet.

Karl Rahner katolikus teológus imája, 1904-1984

„Csak nem részegek ezek?”

Mit mond a keresztény teológia a Szentlélekről és pünkösd jelentőségéről?

Felekezettől függetlenül minden keresztény elmondja: „Hiszek Szentlélekben.” A Credo Szentlélekről szóló mondata nem száraz hitvallás csupán, hanem egy átélésről szóló beszámoló is. A Szentlélek miatt a kereszténység ideális esetben legalább annyira élmény és megtapasztalás, mint amennyire teológia és hitvallás. A keresztény teológia szerint a Szentlélek a hívők hitének és örömeinek közvetlen forrása, missziójuk hajtóereje. Amikor az első pünkösdkor leszállt a Szentlélek a jeruzsálemi keresztényekre, a kívülállók azt gondolták róluk, hogy részegek. Lukács evangélista beszámolója szerint Jézus tanítványai közül az öröm és a felszabadultság érzése buggyant elő, és még aznap háromezren megkeresztelkedtek és csatlakoztak hozzájuk. Pünkösdkor arra emlékezik a keresztény világ, hogy a Szentlélek kiáradásának hatására indult világhódító útjára a Jézusról szóló örömhír. De vajon kicsoda a Szentlélek, akiről az Apostoli hitvallás beszél? És mi pünkösd jelentősége ma?

1. Kicsoda a Szentlélek?

A keresztény teológia első és legfontosabb mondanivalója a Szentlélekről az, hogy ő nem pusztán erő vagy energia, hanem személy. A bibliai utalások szerint vannak érzései, gondolatai, van akarata, szándéka, beszél, kijelent, meggyőz, sőt, képes megszorodni is. A „személy” szó jelentése persze tisztázást igényel. A Biblia a Szentlélek személyét különféle metaforákkal jelöli (pl. olaj, kenet, víz, galamb, pecsét, zálog, eső, szél), melyek világossá teszik, hogy a Szentlélek személye nem szorul az emberi minőség korlátai közé. A Szentlélek több, mint ember, de semmiképpen nem kevesebb annál, ami az embert a személytelen dolgokkal szemben – Istenhez hasonlóan – személylé teszi.

A keresztény teológia azt is hangsúlyozza, hogy a Szentlélek Isten, a Szentháromság harmadik személye. Isten Atya, Fiú, Szentlélek, egy Isten három személyben. A

Szentlélek ugyanabban az isteni lényegben részesül, mint az Atya és a Fiú, egylényegű velük. A Szentlélek mint isteni személy Isten Lelke és Krisztus Lelke. Ahol a Szentlélek jelen van, ott Isten van jelen. Ez fordítva is igaz: Isten jelenléte a világban és az egyházban ma a Szentlélek által valósul meg. Amikor Jézus a mennybe ment, maga helyett a Szentlelket küldte el, hogy rajta keresztül követői Pártfogója legyen egészen a világek végeig.

A Szentlélek az, aki a Biblia tanítása szerint Jézus Krisztus megváltó munkáját alkalmazza Isten választottainak életében. A hitet, mely a keresztfeszített és feltámadt Jézus Krisztussal egyesít, a Szentlélek munkálja ki az emberekben. A Szentlélek műve az újjászületés, melynek során egy ember bűnbánatra és Jézus Krisztusban való hitre jut. A belső megvilágosodás episztemológiai csodája is a Szentlélek munkája által megy végbe: Jézus szerint a Lélek nélkül senki nem láthatja meg Isten országát, a Szentlélek által azonban be is mehet abba. A Szentlélek Krisztust dicsőíti, hogy megvilágosító munkája révén felragyogjon az emberek előtt Isten dicsősége az evangéliumokból megismerhető Jézus arcán. Egyszerűbben fogalmazva: senki nem jut Jézus Krisztusban való hitre a Szentlélek hathatós segítségével nélkül.

A keresztény teológia szerint a Szentlélek koncentrált jelenléte valósul meg az egyházban és a Krisztusban hívők testében. A keresztény ember teste a Szentlélek temploma, és a keresztény egyház is az. A Szentlélek miatt folyamatos istentisztelet zajlik Jézus tanítványai testében is, és a tanítványok közösségében is. Az élő imádság fő forrása a Szentlélek, mert ő képes a lélek bugyraiból Isten elé hozni a hívők legmélyebb, akár önmaguk előtt is ismeretlen sóhajtozásait, és képes úgy megváltoztatni legbensőbb vágyakozásaikat, hogy azok Isten szentségére és szeretetére irányuljanak. A Szentlélek által jut a hívő

bizonyosságra afelől, hogy Isten Atyjává lett, és hogy ő Isten szeretett gyermeke. A Biblia szerint a Szentlélek változtatja meg a keresztények jellemét, hogy tisztaságban, szeretetben és szentségben egyre inkább Krisztushoz és mennyei Atyjukhoz hasonlítsanak.

Szentlélek nélkül tehát ugyanúgy nincsen kereszténység, mint Krisztus nélkül. Isten a megváltó munkáját Krisztus által végezte el, de a Szentlélek alkalmazza ezt a megváltást Isten választottai életében. A keresztény élet és a Szentlélek munkája mind a keresztény teológiában, mind a keresztény tapasztalatban elválaszthatatlanok egymástól.

2. Mi a pünkösd jelentősége ma?

Pünkösd a Szentlélek kitöltésének ünnepe, jelentősége túlmutat az eddig elmondottakon – a hiten, az újjászületésen, a megvilágosodáson, az imádkozáson és a megszentelődés folyamatán – is. Pünkösd Lukács leírásában a Szentlélek munkájának egyik legdinamikusabb, legizgalmasabb, legfelforgatóbb oldalát mutatja meg. Pünkösdkor a feltámadt Krisztus a tanítványait megkeresztelte a Szentlélekkel, hogy elküldhesse őket abba a világba, melyért az életét adta. Pünkösd lényegét tekintve a keresztény misszió alapja.

Mielőtt Jézus a tanítványait magukra hagyva a mennybe ment, elmagyarázta nekik pünkösd jelentőségét: „erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” A Szentlélek pünkösd kiöltésének célja tehát az volt, hogy a tanítványokat erővel ruházza fel a világmisszióra. Jézus nem olyan hitet képzelt el a követőinek, melyet maguknak tartanak meg, hanem olyat, amelyet örömmel és bátran hirdetnek a világ minden táján minden embernek. Jézus azt akarta, hogy tanítványai vigyék el a róla szóló örömhírt a föld legtávolibb zugaiba is. Ehhez a vállalkozáshoz a keresztényeknek különleges erőre van szükségük: a Szentlélekkel való

megkereszteltetés megreszegítő élményére. A hatóságok előtti bátorságra, a bebörtönzés és megkínzás ellenére őket betöltő öröme, a rokonok és barátok gúnyolódása közepette átélt békességre, a démoni erők ellenállása felett aratott győzelemre, a Szentlélektől kapott erő különféle megnyilvánulásaira.

Mivel pünkösd és a keresztények missziója között szoros kapcsolat van, a Szentlélek kiáradása egészen addig része lesz a keresztények tapasztalatának, amíg Jézus evangéliuma nem jutott el minden emberhez. Pünkösd ünnepe abban különbözik a Karácsony, a Nagypéntek és a Húsvét ünnepétől, hogy míg Jézus megtestesülése, halála és feltámadása egyszeri, megismételhetetlen események, melyekre a hit támaszkodik, a Szentlélek kiáradása ismétlődő, az egyház és az egyéni hívők által újból és újból átélt esemény. Lukács evangéliuma szerint a Szentlélek pünkösd után többször is kitöltött embereket, ugyanazokra is, akik pünkösd napján egyszer már részesültek benne. Péter például megtelt Szentlélekkel pünkösdkor, majd megtelt vele akkor, amikor a nagytanács előtt kellett bizonyosságot tennie Jézusról, és megtelt Szentlélekkel akkor is, amikor a gyülekezet erőért és bátorságért imádkozott. A Szentlélekkel való megtelés ismétlődő tapasztalata Lukács leírásában része a normális keresztény életnek.

Jézus szavai alapján pünkösd tehát nem emlékünnep, hanem a Szentlélek első nagy kiáradása, a világmisszió kezdete, melynek folytatása azóta is tart. Jézus szavait támasztja alá, hogy a keresztények két évezrede arról számolnak be a világ minden táján – Kínától Argentínáig, Kongótól Szingapúrig, Angliától Németorszáig, Norvégiától Romániáig –, hogy a Szentlélek megtapasztalása valóság a számukra. A kívülállók pedig időnként ma is azt kérdezik: „Csak nem részegek ezek?”

Szabados Ádám

Kirchentag 2013. Hamburg- Életképek

A rendőr kifogja az aranyhalat, aki azt mondja neki: ha visszadobsz, teljesítem egy kívánságodat. A rendőr visszadobja és mondja: kérek egy olyan korsót, amiből soha nem fogy ki a sör! Megkapja, iszik, iszik, a korsó teli marad. Mire a rendőr: ez nagyon jó, ebből kérek még egyet!

Ez a vicc jutott eszembe az idei Kirchentag mottójáról: soviel du brauchst- amennyire szükséged van. Egy végtelenített söröskorsóra sincs igazából szükségünk- de mire jó a kettő?!

A mottóbeli mondat egyben ígéret és felelősség. Ígéret, hogy mindenből kapunk annyit, amennyire szükségünk van- és felelősség, hogy észrevesszük-e, hogy mire, mennyire van igazából szükségünk? Tudunk-e hálásak és megfontoltak lenni egyszerre?

Fontos kérdés, hogy a jelenlévők mennyit kaptak és mennyit fogadtak el a végtelen mennyiségű programból. Erre a kérdésre válaszolnak most gyülekezetünk jelen lévő fiataljai.

Hirschler Lili:

Két évvel ezelőtt már voltam a drezdai Kirchentagon, ami nagyon-nagyon tetszett, és azóta, hogy onnan hazaindultunk, alig vártam az ideit. És nem is csalódtam: rengeteg változatos program, gyönyörű város, remek hangulat, fiatalos légkör, emberek sokasága, és még sorolhatnám. Semmi, ami szerintem hozzátartozik egy Kirchentaghoz (metrós éneklés, cserkészek, bolyongás a városban, Markt der Möglichkeiten és persze Wise Guys koncert:)), nem hiányzott. Az "Abend der Begegnung"-ot sem hagytuk ki, sőt idén még egy musicalt is megnéztünk (A nyomorultak), amit én filmben még nem is láttam, de rendkívül tetszett. Amin nagyon meglepődtem, hogy több német is csodálkozva kérdezte, csak a Kirchentag miatt jöttünk-e több mint 1000 kilométert. Igen, de szerintem nagyon megéri. És a "mész-e két év múlva Stuttgartba?" kér-

désre is csak "ki nem hagynám" a válaszom.

Kóczán Dániel:

Nekem nagyon tetszett a hamburgi Kirchentag, mert nagyon jó közösségépítő ereje volt. 5-6 napig egymásra voltunk utalva, és mindenkire vigyáztunk és mindenkivel törődtünk!

Maga a város szerintem nem tartozik a kimondottan szépek közé. Legalábbis azok

a részek, ahol mi jártunk, de a Kirchentag miatt mégis meg volt a varázsa!

A programok nagyon jók voltak, rengeteg volt belőlük, változatosak és érdekesek! Csak az nem talált magának való programot, aki nem akart. Minden korosztály legkülönfélébb érdeklődési körének is eleget tettek a programok!

Én nagyon jól éreztem magamat, legközelebb is szeretnék menni. Ezért az élményért még az a 15 órás buszút oda is, vissza is megérte.

Jakab Anita:

Nagy élményként éltem meg a hamburgi Kirchentag-ot, jó volt látni, ahogy egy ilyen hatalmas város egyszerre életre kel. Remek hangulat uralkodott ez alatt az öt nap alatt, a legnagyobb fejtörést mindig az aznapi program kiválasztása okozta, annyi lehetőség közül tudtunk választani. Egyik legkellemesebb emlékem az, hogy élőben láthattam a Nyomorultak című musicalt Hamburg szívében. Szívesen elmennék a két év múlva rendezendő stuttgarti Kirchentag-ra is, kár lenne kihagyni!

Mátis Teodóra:

Véleményem szerint Hamburgban az volt a legjobb, hogy a legkülönbözőbb

programokból tudtunk választani, úgymint előadások, beszélgetések és koncertek. A szállásunk egy iskolában volt, ahonnan minden nap busszal és metróval mentünk a város központjába. Itt hajókáztunk, a programokon vettünk részt, vagy egyszerűen élveztük a napsütést a tó partján. Az egész Kirchentagnak nagyon jó volt a hangulata, metróban éneklő fiatalokkal, utcán zenélő bandákkal és a városban lévő hatalmas forgataggal. A két év múlva, Stuttgartban tartandó Kirchentag is ilyen élménydúsna ígérkezik, úgyhogy mi már most izgalommal várjuk.

Konfirmandus „évváró” tábor – 2013. április

12-én délután a régi zsinagógától a konficsoport útnak indult Révfülöpre. Az út viszonylag nyugodtan, békésen telt.

Este hét felé Gabnai Sándor lelkész úr vezetésével birtokba vehettük az Evangélikus Oktatási Központot a Balaton mellett.

Vacsora után rövid, bevezető áhítatot tartottunk. A szobákban kipakoltunk és mivel még nem volt más csoport rajtunk kívül a szálláson, a nagyteremben filmet néztünk. A film a veszteség fájdalomáról és az azzal való együttélésekről szólt. Nagyon tanulságos volt, de mindenki elfáradt, mire vége lett. Röviden megvitattuk a látottak lényegét, aztán mindenki a szobájába ment pihenni.

Másnap reggeli után napkezdő áhítattal nyitottunk és kisebb szüneteket beiktatva hosszú konfiórákon vettünk részt. Szó volt többek között lelki szegénységről és gazdagságról, a különböző egyházakról és álegházakról. Részleteket hallgattunk meg a „Jónás és Jézus” rockoratóriumából, felkészültünk az este érkező, idősebbekből álló csoport fogadására.

A kiadós ebéd után többnyire szabadon töltöttük a délutánt. Sétáltunk a mólón, fagyiztunk, csocsóztunk, vagy a szobákban beszélgettünk. A szombati utolsó konfirmációs órán a szerepeinket gyakoroltuk,

mikor megérkeztek a vendégek. Közös vacsorát követően kísértünk a romtemplomhoz. Sándor bácsi a szabad ég alatt tartott áhítatot és mi előadtuk a „műsort”. De ezzel még nem lett vége a napnak! Aznap is megtekinthettünk egy filmet, a „Vándor” címmel. A film után igencsak fáradtan sétáltunk le a vízhez. Gyönyörű volt a város, a tó és jó volt a hangulat. Ezek után végképp kimerülten bújtunk ágyba.

Az indulás napján istentiszteletre mentünk be a helyi evangélikus templomba. Ezután sajnos már csak a pakolás és várakozás maradt. Bár senkinek nem volt kedve, délután hazaindultunk. Mindenkinek nagyon tetszett a tábor.

A közösségünk talán itt szokott össze igazán, rengeteg mindent tudott meg az egyházzal és a világról egyaránt. A rohamosan közeledő vizsga viszont némileg hűtötte a lelkesedésünket. És talán lesz még alkalom, hogy így együtt töltsünk egy hétvégét.

Mivel ez egy évváró tábor volt, azt hiszem, összegzésként ideírhatom: összeszoktunk, megismertünk másokat, barátokat, régi ismerősöket találtunk. Élveztük ezt az évet együtt.

Szabó Réka

2013. évben Sopronban konfirmáló fiatalok névsora:

Andor Bendegúz Károly,
Asbóth Lídia Viktória
Berényi Péter Adrián
Buthi Krisztián
Czibula Dorina
Cserta Barnabás
Debreceni Rafaella
Rebeka
Dóka Bendegúz
Fazakas Viktória
Gangl Dávid Szabolcs
Gárdai Dóra Gyöngyi
Határ Veronika

Hirschler Anna
Hirschler Júlia
Holpár Alexandra Zita
Karner Botond
Kruse, Johanna Berta
Németh Balázs
Pityer Tamás
Pozsgai Dávid
Sárdi Bertalan
Stubenvoll Katalin
Szabó Botond Zsolt
Szabó Nimród
Szabó Réka

Szakács Jázmin
Szalai Marcell
Szalai Merse
Szitó Mátyás
Tajti Boglárka Roberta
Unger Vivien
Varga Soma
Zügn Olivér

Isten segítse őket hitükben!

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (húsvét - pünkösd)

Húsvét ünnepén 6.00-kor hajnali úrvacsorás istentisztelet volt, amit reggeli követett a nagyteremben, majd szokásainknak megfelelően 8.00-kor és 10.00-kor magyar istentiszteletet, 9.00-kor pedig német istentiszteletet tartottunk.

Sajnos az időjárás viszontagságai miatt a húsvétvasárnapi Fő térre tervezett ökumenikus áhítat elmaradt.

Húsvét másnapján vasárnapi rend szerint tartottuk az istentiszteleteinket.

A húsvéti szünet utáni napokban előbb a Hunyadi, majd a Líceum tartotta húsvéti istentiszteletét a templomunkban.

Április 2-án presbiteri ülés volt a nagyteremben.

Örömmel adhatunk hálát, hogy megszületett Biczó Flórián, a gyülekezeti felügyelőnk és Biczóné Pityer Gabriella ifjúsági vezetőnk gyermeke.

Április első hete szinte másról sem szólt, mint arról, hogy végiglátogattuk az állami általános iskolákat a körzetünkben, részt vettünk a szülői tájékoztatókon az etikaoktatást kiváltó hittan lehetőségével kapcsolatosan.

Április első hétvégén Révfülöpön, az Oktatási Központban az Országos Evangélikus Borfesztiválon soproni borászaink is képviseltek minket.

Április 6-án a Regionális Egyházkerületi Ifjúsági Napon - Szombathelyen - ifjaink is részt vettek.

Sűrű volt ez a hétvége, mert teológus nap is volt gyülekezetünk területén. Szombaton az „evangélikus városnézés” után a Szeretotthonban volt istentisztelet, majd a közös vacsora után családoknál szállásoltuk el a fiatalokat. A vasárnapi istentiszteleteinket a teológushallgatók és kísérő tanáruk, Pángyánszky Ágnes lelkész nő végezték. Az istentiszteletek után a teológus nap lezárásaként gyülekezeti szeretetvendégséget tartottunk a nagyteremben a lelkészhallgatókkal. Köszönjük a vendég-

fogadó családoknak a szállás lehetőségét és a sok segítséget a szeretetvendégség sikerességéért.

Aznap nagyszabású belépőjegyes Presser Gábor koncert is volt a templomunkban egyházi áhítattal.

Április 9-én a Luther Szövetség vendég-előadója Perkovátz Tamás volt, aki előadást tartott „Szülőföldünk értéke közöségünk ereje” címmel.

Április 10-én az egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülésünk Sopronnémetiben volt, amelyen megemlékezést tartott Hegedűs Attila igazgató lelkészünk a 100 éve született Weöres Sándorról.

Aznap ünnepelhetjük Sztrókay Ignác egykori lelkészünk 210 éves születési jubileumát, pár nappal később (13-án) pedig Rabitz Károly lelkészünk halálának 255. évfordulóját.

Április 11-én Gabnai Sándor esperes részt vett az Evangélikus Hittudományi Egyetem Dies Akadémiáján.

Április 12-14-én csenedshétvége volt Gabnai Sándor (idén) konfirmáló lelkész vezetésével a konfirmálandó gyermekeknek Révfülöpön, az Evangélikus Oktatási Központban.

Április 13-án filmklubot tartottunk a nagyteremben.

Április 14-én istentiszteleteink perselypenze ifjúsági offertórium volt.

Április 16-án egyházkerületi esperesi találkozó és kirándulás volt Gabnai Sándor esperes részvételével Ausztriában.

Április 18-án a Városszépítő Egyesület és a Virágos Sopronért Egyesület a mi nagytermünkben tartotta ülését, amelyen Gabnai Sándor esperes is előadást tartott a Teremtésvédelemről.

Április 19-én köszöntöttük Mihácsi Lajos lelkész és igazgató urat 60. születésnapján.

Április 20-án Szent György napi forgatag volt a Hunyadiban.

Aznap Harkán tartottuk az egyházmegyei gyűléseket is: előbb egyházmegyei presbiteri ülést, majd egyházmegyei közgyűlést.

Aznap az Országos Hittanverseny soron következő fordulójára is sor került, amelyen szép eredményeket értek el hittanosaink: a Líceum 5-6. évfolyamos csapata 2., a Hunyadi 3-4. évfolyamos csapata 3., a Hunyadi 5-6. évfolyamos csapata 1. helyezést ért el. Gratulálunk!

Ugyancsak aznap volt Malomsokon Weltler Gábor lelkész, volt gyülekezeti tagunk beiktatása az ottani gyülekezetbe.

Április 21-én a 10.00-i istentiszteleten együtt ünnepeltünk a 25 és 50 éve konfirmálkodott testvéreinkkel.

Április 22-23-án lezajlott az óvodai beiratkozás a Hunyadi óvodánkban: 53 jelentkezőből 27 gyermeket tudtunk felvenni.

Április utolsó előtti teljes hetében mindegyik oktatási intézményünkben igazgatótanácsai üléseket tartottunk.

Április 25-én kihelyezett vezetőségi ülésen köszöntöttük egyrészt Mihácsi Lajos lelkész, igazgatót 60. születésnapján; valamint Biczó Balázs felügyelőt gyermekének megszületésének apropóján.

Április 26-án az Eötvös diákjai végeztek közösségi munkában templom- és konventudvar takarítást.

Április 27-én délelőtt egyházkerületi közgyűlés volt Pápán.

Aznap délután egy Bunker Jánosról megemlékező séta volt a belvárosunkban, amelynek záró alkalmára a mi közünkben került sor.

Április 29-én a Biblia Szabadegyetem keretében Gabnai Sándor esperes tartott előadást a Pedagógus Művelődési Házban „Absolon lázadása és Dávid halála” címmel.

Május 1-5 között került megrendezésre Hamburgban a Kirchentag, amelyre egy gyülekezeti delegáció utazott Sopronból.

Május 2-án reggel líceumi búcsúzó istentisztelet volt a templomunkban a ballagók számára.

Május 4-én tartottuk délelőtt középiskoláink ballagási ünnepeit.

Május 5-én ünnepi AA-ülés volt a nagytermünkben.

Május 6-8-án országos lelkészkonferencia volt Balatonszárszón.

Május 7-én presbiteri ülés volt a nagyteremben.

Május 9-én, Mennybemenetel ünnepén délelőtt vasárnapi rend szerint tartottuk magyar istentiszteleteinket. 17.00-kor német istentisztelet volt, 18.00-kor pedig konfirmációs vizsga a templomban.

Május 11-én Egyházkerületi Missziós Nap volt Beleden, amelyen gyülekezetünk tagjai is jelen lehettek.

Ugyancsak aznap 17.00-tól fogadtuk a bajor egyházi zsinat delegációját a nagyteremben, akikkel együtt vettünk részt az esti, egy svéd kórus által tartott ingyenes koncerten és egyházzenei áhítaton a templomunkban. A bajor zsinati csoport részt vett a másnapi német istentiszteleten, illetve az azt követő Kirchenkaffen is.

Aznapra esett Wagner Frigyes lelkészünk halálának 140. évfordulója is.

Május 12-én istentiszteleteink perselypénze missziói offertórium volt.

Május 13-án a Hunyadi Iskola óvodásai és iskolásai tartottak anyák napi műsort a Szeretetotthon lakóinak.

A májusi Luther Szövetségi ülésünket közösen tartottuk május 13-án a Kálvin Körrel a református gyülekezeti teremben, amelynek díszelőadója Steinbach József református püspök, MEÖT-elnök volt.

Május 14-én hírlevél-szerkesztőinkkel tartottunk munkaértekezletet.

Május 15-én a havi egyházmegyei lelkészgyűlés (LMK) Kapuváron volt.

Május 17-18-án tartotta soron következő ülését egyházunk zsinata Budapesten.

Május 17-én konfirmációs főpróba volt a templomban.

Összeállította: Gabnai Sándor

Völkerverbindende Brücke und grenzenüberwindende Wahrheit

Zur Partnerschaft der evangelisch-lutherischen Kirchen in Bayern und Ungarn

Im Jahr 1992 wurde erstmals ein Freundschaftsvertrag zwischen den evangelisch-lutherischen Kirchen in Bayern und in Ungarn unterzeichnet. Seither traten zahlreiche bayerische und ungarische Gemeinden sowie andere evangelische Institutionen wie Schulen, Kindergärten und diakonische Einrichtungen sowie die theologischen Fakultäten in gegenseitigen Kontakt. Und immer wieder wird die Partnerschaft bei großen Festen gefeiert – so zuletzt im vergangenen Oktober in Nürnberg anlässlich des 20-jährigen Bestehens. Gerade das Pfingstfest bietet Gelegenheit, den Blick zu heben und über die Grenzen der eigenen Kirchenstrukturen hinauszublicken – auf das, was uns über Grenzen hinweg in Christus verbindet und Kirche zu einer lebendigen Gemeinschaft von Christen werden lässt. So stehe der Blick auf die bayerisch-ungarische Partnerschaft im Zeichen des Pfingstfestes.

Bei der Unterzeichnung der Vereinbarung zwischen beiden Kirchen konnte man auf bereits bestehende Kontakte zurückgreifen. Die älteste bayerisch-ungarische Gemeindepартnerschaft verbindet die Budapester Burggemeinde am Wiener Tor mit der Nürnberger Sebalduskirche.

Der damalige Leiter des Nürnberger Studienzentrums Heilig-Geist, Dr. Ludwig Markert, – später war er Präsident des Diakonischen Werkes Bayern – veranstaltete jährlich „Ökumenische Begegnungstage“ mit Gästen aus jeweils einem anderen Land. 1983 kamen Ungarn, da sie ein Jahr später Gastgeber der Weltkonferenz des Lutherischen Weltbundes sein sollten. Es bestanden zu diesem Zeitpunkt keinerlei Kontakte dorthin, erinnert sich Markert, gerade deshalb war ihm daran gelegen, Verbindungen aufzubauen. Die Mitglieder der ungarischen Delegation waren auf verschiedene Nürnberger Gemeinden aufgeteilt. So war beispielsweise der Leiter der Gesandtschaft, Bischof D. Dr. Gyula Nagy, Gast der Kirchengemeinde St. Sebald. Er lernte in den zu den schönsten seines Lebens zählenden Tagen nicht nur das Gemeindeleben St. Sebalds kennen, sondern gab Pressekonferenzen und nahm an ökumenischen Gesprächen teil.

Freundschaft auch ohne Vertrag

Bereits ein Jahr später war eine Nürnberger Gruppe bei der erwähnten Weltkonferenz in Ungarn zu Gast. Durch die anhaltende Freundschaft zu Nagy konnte schließlich der Kontakt zwischen St. Sebald und der Gemeinde des Bischofs – und damit der Budapester Burggemeinde – vereinbart werden.

Der heute 94-jährige „Gründervater“ erinnerte sich später, dass es damals nicht möglich war, diese Verbindung offiziell als „Gemeindepартnerschaft“ auszuweisen. Schließlich konnte aus politischen Gründen nicht ohne Weiteres eine Beziehung zwischen einer ungarischen und einer bayerischen Kirchengemeinde aufgebaut werden. Man hatte also nichts unterschrieben, aber die Verbindung war bereits sehr eng: Gegenseitige Besuche fanden regelmäßig statt – zunächst in kleineren „Erkundungstrupps“, dann in voller Pracht: Der Nürnberger Pfarrer Eberhard Bibelriether predigte 1987 in Budapest. Ein Jahr später stand Pfarrer Miklós Madocsai auf der Sebalders Kanzel, ehe György Peskó ein Orgelkonzert in Nürnberg gab. Die Gemeindeglieder, Pfarrer und Kirchenmusiker hatten sich also schnell miteinander angefreundet und mehrere Begegnungen initiiert.

Ab dem Jahr 1990 gesellte sich eine weitere Partnerschaftsebene dazu: Jugendliche

und junge Erwachsene beider Gemeinden besuchen sich regelmäßig – bis heute.

Polizisten stiften Partnerschaft

Dieser enge Kontakt sorgte übrigens für weitere Verbindungen. So konnte dem Evangelischen Gymnasium am Deák-Platz in Budapest das Laurentius-Gymnasium in Neuendettelsau als Partnerschule vermittelt werden.

Zahlreiche dieser Bemühungen liefen ohne Zutun der vorhandenen bayerisch-ungarischen Strukturen ab oder entstanden aus purem Zufall, wie folgende kleine Geschichte illustriert:

Im Jahr 1993 brach eine Konfirmandengruppe aus Dunaujváros mit zwei Bussen zu einem Ausflug nach München auf. Der Fahrer des einen Busses hielt gerade am ersten Rastplatz auf bayerischem Boden, da Wasser aus dem Wagen auslief, als ein Streifenwagen neben ihnen hielt. Den aufmerksamen Wachtmeistern entging unterdessen nicht, dass die TÜV-Plakette des anderen Busses abgelaufen war. An der nächsten Tankstelle angekommen nahmen die Polizisten die Nummernschilder ab. Die aufgeschmissenen Gäste aus Ungarn fragten nach der örtlichen evangelischen Gemeinde – und Pfarrer Johannes Sinn aus Aschau eilte sofort herbei und organisierte Quartiere für die gestrandeten Magyaren. Aus dieser misslichen Lage entstand eine nie erhoffte und bis zum heutigen Tage andauernde Verbindung, die bis heute in zahlreichen – übrigens zuvor vereinbarten – Wiedersehen fort dauert.

Die Sinn-Frage solcher Partnerschaften

Was hat man davon, eine Verbindung zwischen zwei Gemeinden in Bayern und Ungarn einzugehen? Viele Dinge, die einen selbst vom Partner unterscheiden, wird man schätzen lernen, indem man sie hinterfragt und vielleicht hier und da das eigene Handeln überdenkt. Man lernt also nicht nur den Partner, sondern auch sich selbst besser kennen. Durch den tiefen Einblick in das Leben der Partner kann man Erfahrungen und Kenntnisse austauschen und sich damit vor dem Verfall in provinzialistisches Denken schützen. Wer also das Glück hat, Freunde in der Ferne zu finden, kann seinen Horizont erweitern. Gerade für Ju-

gendliche rücken Freundschaften dieser Art jegliches fremdenfeindliche Gedankengut weit in den Hintergrund. So stellt der Pfarrer der Nürnberger Sebalduskirche, Gerhard Schorr, fest: „Da lernen sich junge Menschen über die Grenzen von Ländern, Sprachen, Traditionen und Mentalitäten hinweg ganz unkompliziert kennen. Sie merken, irgendwie können wir uns verständigen. Manche lernen deswegen sogar die Sprache des anderen. Sie erleben einander im Alltag der anderen Stadt, der Gemeinde und der Familie. Da muss man nicht mehr über notwendige Schritte theoretisieren, die die Menschen in Europa zusammenbringen – hier werden sie gleich gegangen. Und junge Menschen haben sowieso ihre eigene Sprache, in der sie sich intuitiv verstehen – besser als muttersprachlich mit ihren deutschen oder ungarischen Eltern zum Beispiel.“

Bischof i.R. D. Imre Szezik vermerkt in seinem Grußwort für die vom Autor dieses Artikels verfasste Chronik der Gemeindepartnerschaft zwischen St. Sebald und der Budapester Burggemeinde: „Die beinahe 25-jährige Vergangenheit unserer Verbindungen, die Gegenwart unserer Verbundenheit, das Geflecht von Freundschaften, die Atmosphäre gemeinsam erlebter Gottesdienste und die miteinander geführten und von Vertrauen getragenen Gespräche zeigen, dass der christliche Glauben, die gemeinsame Zugehörigkeit zu Christus eine völkerverbindende Brücke und grenzenüberwindende Wahrheit ist.“

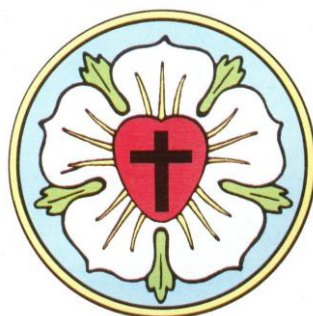
Diakoniepräsident Dr. Ludwig Markert resümiert: „Wer immer in Ungarn ist, wird von der Herzlichkeit, von der Gastfreundschaft begeistert sein. Das sind bleibende Eindrücke, die ich nie vergessen werde.“

Diese „bleibenden Eindrücke“ zeugen davon, dass die seit mehr als 20 Jahren auch vertraglich festgehaltene Partnerschaft zwischen den evangelisch-lutherischen Kirchen von Bayern und Ungarn nicht nur eine protokollarische Vereinbarung ist, sondern durch zahlreiche Freundschaften und für die gemeinsame Sache engagierten Menschen lebt.

Holger Manke

Die Kindergruppe unserer Gemeinde begab sich auf Stadtrallye durch die Ödenburger Innenstadt und damit auf die Spuren der Geschichte der Stadt. Wie weit ist es zum Beispiel von Sopron zur Adria? Die abgebildete Kleingruppe ist der Lösung auf diese Frage auf dem Hauptplatz nahe gekommen.

Gyülekezetünk németnyelvű gyermekköre nekivágott egy városkvíznek a soproni belvárosban, és ezzel a város történetének nyomába eredt. Milyen messze van innen az Adriai-tenger? A képen látható kiscsoport a Fő téren már nagyon is közel került a helyes válaszhoz."

Búcsúzó a ballagó licistáktól

Kedves Búcsúzó Tizenkettedikesek, Diáktársak, Kollegák, Testvéreim a Jézus Krisztusban!

Most még érezhetitek úgy, hogy

1) Minden rendben van, eltűnik

Minden nyomtalan

Mindenből amennyi jó, mindig

Megmarad

Nem lesz semmi gond, eljön a vége

És egy pont (...)

Hallhattam ezeket a sorokat én is néhány napja az ablakom alatt, és hiszem, hogy néhány óra múlva mindannyian hallhatjuk a sokak által jól ismert énekelt formában. Aztán lehet, hogy azt is érzitek az elmúlt évekre gondolva, hogy

2) Kezdtém ezt a verset én, tavaly (vagy még korábban) május elején,

... Címe az volt: életem, s kihúztam,

...Újra kezdtem, s ezalatt félesztendő leszaladt,

...Ismét kezdtem: Háború lett a címe

... Életemmel kezdtem el, háborúban veszttem el,

én másról akartam szólni e dalban.

Miről akar szólni a Ti dalotok, kedves 12-esek? Ha nem választanátok egy-egy már megírt dalt a szerenádra, hanem Ti magatok írnátok, mi lenne benne? Élet vagy háború? És hányszor kezdenétek újra? Mint a Csonkavers írója?

Saját végzős hittanos csoportjaimat arra kértem a múlt héten, hogy fogalmazzanak meg egy levelet a saját mujkó énjüknek. Örülök, hogy senkinél nem okozott skizofréniát a feladat, sőt, hálás vagyok azokért a sok értékelő gondolatért, amelyek hiszem, hogy nemcsak engem építenek. Én legalábbis fontosnak tartom, hogy ne csak saját magunk épüljünk egy közösség részeként, hanem fontos, hogy itt is hagyjunk valamit magunk után. Mert a vonatok indulnak tovább. Sőt...

3) Leperegnek az utolsó könnyek

Elfelejtjük, hogy van egy álmunk

A vonatok indulnak és jönnek

De mi nem tudjuk, hogy kire várunk

Az első és az utolsó lépés

Téged bánt és ez nekem is fáj

A szívünkben ott lapul az érzés

Soha semmi nem lesz ugyanúgy már.

Soha semmi nem lesz ugyanúgy már. És nemcsak azért, mert elmegyünk. Mert el-

mentek. Hanem azért nem lesz semmi ugyanolyan, mint a licista éveitek előtt volt, mert valamiről hallottunk itt. Mert valaKiről hallottunk itt. Arról, aki ugya-nígy egy búcsúzás előtt állt a Gecsemáné-kertben. Aki megszólította az Atyát, és kérte tőle, hogy vegye el tőle a túlzott ne-hézséget, a szenvedés poharát. De *mindazonáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te*. Ezt is mondta. És talán ez a legfontosabb. Képes volt ráhagyatkozni ebben a legfontosabb pillanatban is Isten-re. Jézus meg tudta tenni – mondhatjátok, hiszen ő az Isten fia volt, mi nem vagyunk erre képesek. Mondhatjátok. Persze. Nem is azt a poharat kell kiinnotok, hanem csak egyszerűen arra a kérdésre kell válaszolni, hogy tudjuk-e Isten döntéseire hagyatkoz-va élni életünket. Merjük-e? Mert ha igen, akkor még attól sem kell félni, hogy né-hány dolgunk nem úgy sikerül, ahogyan terveztük elsőre. Csak fontos, hogy a jelek maradjanak. Egy újabb idézet:

4) *Nem féltünk semmitől,*

Bár száz tervünk összedőlt.

Mi mégis észrevétlenül

Túrtük, hogy arcunkra ránc kerül,

De néha éber alkonyokon

Tudtuk, hogy vár ránk a nyugalom.

... Ilyenek voltunk, és marad egy jel,

Amit itt hagyunk, ha indulni kell.

Marad jel utánatok, kedves Testvéreim?

Fel tudnak nézni rátok az utánatok jövők, vagy megvetnek benneteket? Azok szerint éltek-e, amit itt tanultatok vagy nem? Mi-lyen nyomokat/jeleket hagytatok itt a Lí-ceumban?

5) Aztán szeretnék Mártiról is beszélni:

Márti egy 20-as éveiben járó pörgős, mo-solygós lány volt, az egyik legközelibb és legrégebbi rajongója Pásztor Anna zeneka-rának. Beteg volt, de nem volt hajlandó ágyba feküdni, az ő emlékére szól a dal. Alapvetően az az üzenete, hogy nem sza-bad belefásulni az életbe, erre mutat pél-dát Márti, aki "aki feleannyi idő alatt öt-ször annyit és ötször olyan boldogan élt, mint ti együttvéve." Így biztatnak ben-nünket, benneteket, kedves végzősök:

*Kezdzetek el élni, hogy ne kelljen félni
Az utolsó órában, mikor már megbántam
Ezerszer megbántam, oly sokáig vártam
Hogy elmúlt az élet...kezdzetek el élni!*

6) De azt is felidézhetjük, amikor Radnóti Miklóssal olyan suhancosan bájolunk, és reb-benő szemmel ülök a fényben...

Amikor nem látok mindent tisztán. Amikor talán elvakítanak az érzelmeim. Hiszem, hogy a most érettségire készülők közül a legtöbben (hiszem, hogy minden) túl vagytok azon, amit úgy mondunk: első szerelem. A kérdés az, hogy mit viszel tovább ebből? Hogyan épültek beléd ezek a találkozások? Hogyan nyilvánulhat meg rajtad, hogy az ő alkotása vagy – ahogyan az efezusi textusban olvastam? Hogyan élhetek úgy, hogy Krisztus Jézusban valóban a jó cselekedetekre teremtetem? Hogyan látszódnak ez meg rajtam? Hogyan látszódnak meg ez a 12-eseken? Hogyan tudunk úgy küzdeni, hogy tudjuk, Jézus ott van mellettünk? Jézus nemcsak küzdőként, hanem a kereszthalált vállalóként és feltámadottként van ott mellettünk! És ez a legnagyobb örömhír most is számotokra, kedves ballagó diákjaink! Hogy ott van mellettetek. És lehet, hogy a következő sorokat már ő mondja nektek, mert ő nagyon tudja, hogy mi a fájdalom is, de azt is tudja, hogy tovább kell játszani:

7) *Arra születünk, hogy napsugárba kapaszkodjunk,
nem baj, hogyha fáj, nem baj, hogyha fáj,
arra születünk, tiszta legyen még a szívünk,
s játszunk még tovább, játszunk még tovább.*
Mert az élet megy tovább – halljátok eleget a közhelyet... És kívánom, hogy legyen alapja annak, hogy kimondjátok, hogy jó nektek. Nemcsak azért, mert az öreg raszta az tanítja...

8) *Az öreg raszta tanítja Everything's Alright,
Csak dúdolom azt, hogy jó jó jó jó jó de jó nekem*

Nemcsak azért. Hanem azért, mert valóban jó nektek. Jó nektek, mert tudtok arról, hogy Isten szeretete mindenhova elkísér benneteket. És csak imádkozni tudok én is azért, hogy megszólaljon mindenkiben az a dal, amely sok szív mélyén ott loboghat... Amikor valóban...

9) *Ott ég ez a tűz egy kör közepén
Egy dal, s TE újra mellém ülsz*

*És lobog a tábortűz, a szél belekarolt
Egy dal, és újra köztünk élsz
Ma újból Te zenélsz, úgy van, ahogy rég volt
... Szól egy dal, és a lelkiünk összeér*

A gyönyörű tűzfénynél, napszínű a hold
Remélem, így a végefelé már nem érzitek belemagyarázásnak azt, hogy kívánom, hogy ezek a tábortüzes sorokat arra is tudjuk érteni, akiről leginkább várjuk, hogy mellénk üljön, és mindig kísérjen. Az értünk meghalt és feltámadott Krisztus. Akin keresztül valóban összeérhet a lelkiünk. Barátoké és iskolatársaké egyaránt. Akin keresztül megérthetem azt, hogy miért vagyok, hogy mi a céloim ebben az életben, és hogy ehhez milyen municiót kaptam itt az iskolában és természetesen a családban. Valahogy így is lehet Bojtorjánmódra:

10) *Apám leült mellém, s azt mondta, most
hogy elmész, ki tudja, mikor látunk majd újra:
vigyázz magadra, fiam!*

Nem tudom, hányan vagytok, akik valóban ki tudjátok mondani a népszerű dal utolsó refrénjét, amikor már nemcsak kérdezzük tanácstalanul, hogy bár tudnánk, hova megyünk, hanem magabiztosan mondjuk ki:

11) *És most már tudom, már tudom, már tudom,
hogy hova megyek,
Tudom, már tudom, már tudom, hogy veled
leszek*

Tudom, hogy Veled akarok lenni, Jézusom. Tudom, hogy Te valóban komolyan gondoltad azt az imádságot ott a Gecsemáné kertben. Mert nagyon jól tudtad, hogy honnan jössz és hová mész.

Gondoljátok úgy bele, kedves Tizenkettedikes barátaim, hogy mi van mögöttetek. Hogy Ti honnan jöttetek. Jelenjen meg elöttetek az otthoni ház, jelenjen meg elöttetek előző iskoláitok sora, és jelenjen meg elöttetek az az itt töltött néhány év, amikor licistának mondhattátok magatokat. 4, 5, vagy éppen 8, netán 9... Tudd, hogy honnan jössz és hova mész. Tudd, hogy itt is hallottál Jézus megmentő szeretetéről. Tudd, hogy itt is megélhetted igazán azt a közösséget, amely talán soha nem lesz felbontható. Tudd, hogy az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.

Ezt szeretném Veletek hagyni, kedves Tizenkettedikesek. Rám süthetitek a naiv bélyeget, mondhatjátok, hogy idealista vagyok itt romantikus dalszövegeket sorolva, de azt gondolom, csak így van jövőnk. Csak úgy van jövőnk akár egyházi iskolaként, ha ezt a lelkiületet felvállaljuk. És lehet, hogy akkor néhány dologról lemaradunk, de talán sokkal jobban tudunk a tükörbe nézni. Most összefoglalom azokat a dalokat, amelyek közül hiszem, hogy sokat felismertetek, és hiszem, hogy a legtöbbet néhány óra múlva halljuk is majd az udvari szerenád alkalmával, és csak hálás lehetek azért, hogy ezek közül szinte mind elhangzott az én ablakom alatt is:

Jó nekem (Ocho Macho)

Csonkavers (Kávészünet)

Arra születtünk (LGT)

Ilyenek voltunk (Ákos)

Márti dala (Anna and the Barbies)

Minden rendben (Kowalsky meg a Vega)

Vigyázz magadra fiam (Bojtorján)

Tábortűz (Emberek)

Az utcán (Illés)

Bájló (Radnóti – Suhancos)

Leperegnek az utolsó könnyek (Tompos Kátya)

Hát kívánom Nektek ezek felismerését, kedves Végzősök, és mindnyájan, kedves ittmaradó licista diákok és tanárok. Azt, hogy ne csak kimondjuk ezeket a szavakat, hanem valóban őszintén kiálthassuk: *Atyám, legyen meg a te akaratod.* Mert ezzel kezdhetünk el élni. Ezzel az őszintén kimondott imádság-sorral.

Ámen.

Mesterházy Balázs iskolalelkész

Legyetek jók, ha tudtok- együtt!

Nem szeretem, amikor politikai szlogenné válnak bizonyos fogalmak, mint például a tolerancia, az esélyegyenlőség vagy az integráció fogalma. Ilyenkor az az érzésem, hogy íróasztal mögött ülők okoskodnak anélkül, hogy egyszer is leültek volna az asztal mellé annak a közösségnek a tagjaival, akiknek a jogaiért harcolnak, anélkül, hogy részt vettek volna az életükben.

Épp ezért felemelő és nagyszerű azt látni, amikor a közösségvállalás nem a szlogenekben, hanem a tettekben jelenik meg. Mint például amikor egy amatőr színtársulat – a soproni dESZKa Társulat – fog össze egy szellemi fogyatékosokkal foglalkozó intézmény, jelen esetben a zsirai otthon színtársulatával, a KOMISZ (Komédiás Integrált Színház) csapatával.

Április 13-a, ülök a zsirai otthon színháztermének nézőterén és nézem a híres film, a *Legyetek jók, ha tudtok* alapján készült darabot. A színpadon soproni ifjak, a dESZKa Társulat tagjai, köztük az evangélikus gimnáziumok, a Líceum és az Eötvös diákjai- sőt, egy tanár is!- a rendező, Betuker Botond maga is az Eötvös Gimnázium tanára. Meghatva figyelem őket, köztük ifiseimet is, amint önfeledten játszanak, énekelnek- és mellettük, pontosabban velük együtt ott játszanak a zsirai otthon lakói is, a maguk különösségükkel.

Nézem őket, és arra gondolok, milyen csodában részesülhettek ezek a fiatalok. Nem csak azért, mert átélhették a színház örömét az első próbától kezdve a tapsokig, hanem azért, mert átélhetik azt, ami sokak számára csak papírízű elv: együtt élni, lélegezni és dolgozni olyanokkal, akik *mások* (de utálok ezt a kifejezést!), akiket mindenki kikerülne állapotuk miatt. Az igazi együttlét az, amikor nem merül föl a kérdés, hogy hogyan bánjak velem, amikor lehet együtt nevetni, viccelődni, nem kell a másikkal fogyatékosága miatt hímes tojásként bánni. Az előadáson pedig átsütött ez az egymásra találás.

Maga a történet is kissé más volt, mint az, amit a jól ismert filmben láthattunk. Zefirelli, a film rendezője mindig hajlott a lágyabb, sokak számára giccsesebbnek tűnő megoldások felé. A színdarab komolyabb, merészebb lett, a viccek is élesebbek. A szereplők- a fogyatékkal élők isolykor rögtönöztek, önmagukat adták, és ettől a darab igazi mai, elgondolkodtató, sírásra és nevetésre egyaránt kényszerítő mű lett. Fülöp atya naiv, végtelen jósága egyben életszagú, a szerelmesek sem csak éteri szinten vágyódnak egymás után. A színdarab- dacára annak, hogy a XVI. században játszódik- nagyon modern kérdéseket feszeget: a bennünk élő jó és rossz, a vágyak és az elfojtások, a megbocsátás és a bosszú állandó feszültsége járja át a színdarabot.

Nagyszerű volt látni, hogy mennyire élvezik a közös játékot a szereplők. És különösen megható, amikor a fogyatékkal élők maguk is mernek poénkodni- akár saját állapotukon is. A játékosságnak és az (ön)íroniának ez a foka csak az igazi elfogadó szeretet légkörében tud megszületni...

Irigylem ezeket a fiatalokat. Nem csak a tapsért, nem csak a sikerért, hanem azért is, mert ilyen fiatalon megélhették a közös munka örömét, és még inkább: hogy megélhetik a fogyatékosokkal való közösség örömét. Hiszem, hogy ennek a csodája nem fog eltűnni az életükből.

Hegedűs Attila

Iskolánk hagyományos Szent György-napja

A tavaszra készülve ébred a természet, és iskolánk életében is eljön a várva várt Szent György -nap, amikor iskolánk érdekes programokkal várja a családokat, kicsiket és nagyokat egyaránt.

Az idei tanévben április 20-én rendeztük meg a vásári forgatagot. A délelőttöt áhítattal kezdtük, majd a színpadon egymást követték a jobbnál jobb programok: iskolánk énekkara tavaszi köszöntőt énekelt, majd soproni néptáncosok szórakoztattak bennünket, ezt követően iskolánk 7.c osztályos tanulói színdarabot adtak elő. Vendégül láthattuk a Juventus Koncert Fúvószenekart és a Gabajda Bábszínház „Egyszemélyes” Társulatát. Kora délután régi tanítványunk Austrei Andrea csodálatos hangjával szórakoztatta a közönséget. Diákjaink megmutatták „dob-” és „akrobatikus” tudásukat is. A színpadi műso-

rokkal egy időben kézműves-foglalkozásokat is ki lehetett próbálni, a gyerekek festhettek köveket, fonhattak szalma és virág koszorúkat. A sportpályán a „Superbringa” program keretein belül a rendezőség volt a vendégünk. Aikido és kyokusin karate bemutató is színesítette a délelőttöt. Iskolánk épületében barangolók a kiállítótermékké vált tantermekben keresztszemes- és gyermekmunka kiállítást csodálhattak meg.

A vásári izgalom meghozta az étvágyat is. A finom kemencés lángos, kürtöskalács, szendvics és sütemény, vattacukor édesítette a napunkat, délre megérkezett a hagyományos gulyás is. Aki eljött, biztosan így búcsúzott: „Jövőre találkozunk ugyanekkor ugyanitt!”

Móritz Adrienn

Legénybíró-választás a Hunyadi Óvodában

Óvodánk Katica csoportjában szép hagyomány ilyenkor pünkösd előtt a legénybíró-választás, azaz a nemes versengés, melyben a csoport férfiai megmutatják a hölgyeknek, hogy ki a legény a gáton. A pünkösd legénybíró választás 7 próbája: kakasviadal, farkasszem-nézés, éneklés, találós kérdés megoldása, tánc, futás és ijázkodás, amit a választás követ, illetve a pünkösd királyné, pünkösd ki-

rálykisasszony választás- ez utóbbi mindig a legkisebb... A nyertes legény lehet a fiúk vezetője a tanévzáró ünnepségen - mint látjuk, nem babara megy a játék.

Az alábbi fényképek nekünk is segítenek, hogy együtt játszassunk a csoporttal, és visszaemlékezhessünk saját óvodai versengéseinkre...

Fotó: Mátisné Schlögl Patrícia

100 éve született Weöres Sándor, a próteuszi költő

Próteusz a görög mitológia sajátos alakja: állandóan alakot vált, mindenhez hasonlítani tud, a jövőt is meg tudja mondani, de csak annak hajlandó jósolni, aki eredeti alakjában rabul ejti.

Weöres Sándor képzeletét megragadta Próteusz. Hiszen mindenkiről megvan a saját képünk, mindenki igyekszik felismerhető, önmagával azonos lenni. Igaz ez a költészetben is: irodalombarátok igen gyorsan felismerik Ady Endre vagy József Attila verseit, mindegyiken ott van az arc-képük, sajátosságuk. Mindannyian viselünk ilyen arcot, amivel megjelenünk a világ előtt: azonosíthatóak vagyunk. Weöres Sándor azonban más úton indult el: megpróbált kibújni ebből az „egyértelműségéből”, hogy másvalakivé válhasson. Mi lenne, ha nem annak születtem volna, akinek születtem?- ezzel a kérdéssel minden kisgyermek eljátszik egyszer- Weöres Sándor megmaradt ennél a kérdésnél. Így lett Próteusszá, állandó alakváltó költővé. Amikor gyermekverset írt, azt nem úgy írja, mint amikor egy felnőtt ír a gyermeknek, hanem úgy, ahogyan a gyerek írna, talán épp ezért szeretjük gyermekverseit mind a mai napig. Máskor kulivá, kis kínai gyalogszeker-húzóvá válik, máskor középkori misztikus szerzetessé, máskor XIX. századi fiatal költőnévé... Nem leírja szerepeit: azonosul velük.

Játékosságának legszebb bizonyítéka éppen ez utóbbi volt. Weöres *Három veréb hat szemmel* címmel elfeledett magyar költők elfeledett verseit adta ki antológiájában, majd megjelenik a *Psyché. Egy hajdani költőné versei*. A versek illeszkednek a *Három veréb hat szemmel* koncepciójához: ilyen elfelejtett költőné Lónyai Erzsébet is, aki önmagát Psychének nevezi. Weöres Sándor életrajzát is felvázolja: apai részről magyar grófi család, anyai ágon egy híres "cigánylány" leszármazottja. Nevelődik a miskolci cigánysoron és a regensburgi kolostorban. Vad vére viharos kalandokba

sodorja, s közben nagy múgonddal írja verseit, asszonykorában pedig anyagilag támogatja a kibontakozó magyar reformmozgalmat.

Egy baj van: Psyché nem létezik. Weöres találja ki, írja meg életrajzát, és írja meg verseit- majd az egész személyiséget belehelyezi egy valódi időszakba-, megírja levelezését Kazinczyval, a verseiről született bírálatot, kapcsolatát a valóban élt Ungváry Tóth Istvánval.

Weöres Sándor nagyszabású művében szinte regényíróként rekonstruál egy múlt század eleji nőalakot, életet és világot teremt hozzá, s e fiktív hősnő fiktív költői életművét alkotja meg. Psyché a görög hitvilágban az emberi lélek megtestesítője, aki allegorikus értelmű viszonyba kerül a szerelem és testi szerelem istenségével. Nem csoda, hogy a versek fő témája a szerelem és a nemi vágy.

Hogy is van ez? Egy XX. század második felében élt, idősödő költő leírja egy XIX. sz. első évtizedeiben élő nő érzéseit- mi ez? Látens transzszexualitás? Vagy átélése annak, hogy mi lenne, ha nem az lennék, aki vagyok? Megélni azokat az életeket, amelyekre a sors nem ad lehetőséget? Izgalmas játék, és Weöres Sándor be akar vonni bennünket ebbe a játékba...

Weöres Sándor: Négy korál (részlet)

IV .

Nincs fülem többé, mégis beszélj hozzám,
tökéletesen értelek.

Míg éltem, nem érthettek,
annyi vágyad, késed és sérülésed, annyi
rögeszméd,
persze nekem is: két bolond.

De most ha kérdezel,
gömbölyű csöndem felel.
Segítón átölel,
ne is hiányold a beszédet.
Ezernyi szóval mit adhatnék?
magamét, nem tiédet..

75 éve hunyt el Karinthy Frigyes

Nem sokan tudják róla, hogy evangélikus volt. És nem sokan tudják róla, hogy jóval több volt humoristánál, parodistánál- humorának mélysége, filozófiája volt, amiből jócskán lehetne tanulni.

Valaki úgy jellemezte őt, mint egy ősebert. Ez nem műveletlenségére vonatkozott, hiszen hatalmas műveltséggel rendelkezett. A jellemzés inkább arra vonatkozik, hogy mi, kultúremberek megszoktunk bizonyos összefüggéseket, természetesnek találunk logikai kapcsolatokat, hisz azokban nőttünk föl. Karinthy viszont nem tudott elfogadni előre kész gondolatmeneteket, örökké visszakérdezett: ez hogy is van? És egyre többször jött rá arra, hogy minden másképpen van...

Lehet, hogy távoli az asszociáció, de gondolkodásmódja engem kissé Lutheréra

emlékeztet, aki arra döbönt rá, hogy nem akkor fogad el bennünket, ha igazak leszünk, hanem éppen az tesz bennünket igazzá, hogy Isten elfogad bennünket... És ezen a (vissza)fordított logikán alapul hitünk, evangélikus keresztyénségünk. Hasonló utakon jut el Karinthy olyan igazságokhoz, amelyekhez a hagyományos, megszokott szellemi utak nem vezettek el. Jól ismert humorának is a (vissza)fordított gondolkodásmód volt az alapja. És emiatt volt keserű, amikor elkönyvelték humoristának, jópofa, viccelődős embernek. *„Úgy használnak engem, mint a krumplit Európában - virágomat és gyümölcsömet (humor és vice) tépik, a gyökérgumót (filozófiámat) eldobják”* - írja keserűen noteszébe.

Rajongott a józan emberi észért, az embe-riességért, és csak nagyon csöndben, szinte szemérmesen írt arról, hogy szíve mélyén mennyire jelen van a krisztusi szeretet. *Ennek az én nyomorúságos és ostoba életemnek egyetlen harmonikus motívuma, a krisztusi eszme, nem tud vigasztalást nyújtani nekem az emberi korlátoltság ellenében* - írja, mikor vallásgyalázás címen perbe fogták akkor, amikor kigúnyolt egy vallásellenes művet. Persze épp azért, mert szellemileg új, ismeretlen utakra indult, olykor el is tévedt. Ő maga is tisztában volt ezzel, olyannyira, hogy az *Így írtok ti* című művében megírta saját paródiáját is- magát is tudta kívülről szemlélni. Nem szellemi vezető, hanem vitapartner, akivel érdemes foglalkozni, vele vitázni, hogy mélyebben ismerhessük meg önmagunkat is.

Hegedűs Attila

Gyülekezeti majális

Jó lenne csak úgy összejönni, egymással egy pohár üdítő, esetleg sör mellett beszélgetni, a gyerekekkel játszani, grillezni és egyszerűen örülni, hogy együtt vagyunk! Régebben a Hunyadi udvarán voltak nagyobb szabású majálisaink, de voltunk már a gyülekezettel kisebb szervezést igénylő együttléten is: három éve Nemeskércen, két éve Kemenesmihályfán, a tavalyi évben pedig csak azért maradt el, mert a tisztújítás miatt épp elég egyéb szervez-nivalónk volt hétvégeként... De sokan vágyódnak egy újabb ilyen együttlétre, közösségre.

Ha mindannyian így gondoljuk, akkor szeretettel várunk mindenkit 2013. június

1-jén, szombaton gyülekezetünk visszakapott parkolójában majálisra!

Íme, a tervezett program:

10,00 énektanulás, áhítat

11,00 családok vetélkedője

12,00 ebéd

13,30 Az ágfalvi szociális otthon színjátszó körének előadása

14,00 fajátékok (reménység szerint), illetve beszámoló a Kirchentagról

14,45 úti áldás

15,00 filmklub

Kisgyermektől a nagymamáig és nagyapáig mindenkit szeretettel várunk! Igyekszünk mindent biztosítani, de üdítőt, sütit elfogadunk...

Szeretettel a szervezők:

Gálos Borbála és Hegedűs Attila

2013. június 2. vasárnap
18 órai kezdettel

Áhítatot tart

Gabnai Sándor
lelkész, esperes

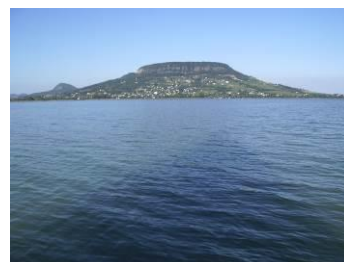
Helyszín:
Evangélikus Templom
Sopron, Templom u. 10.

Akusztikus előadás
Country-blues dalokból
Kissné Lipták Márta - ének
Schultz Gábor - gitár

A belépés díjtalan,
de a Hallgatóság részére
lehetőséget adunk, hogy önkéntes
adományával támogathassa az
Evangélikus Közösségi Ház
felújítását.

Idén nyáron ismét lesz családi gyülekezeti tábor! Közkívánatra idén is Gyenesdiásra megyünk, 2013. július 20-26-ig lehetünk együtt a Kapernaumban, a Magyarországi Evangélikus Egyház gyönyörű nyaralójában. Szeretettel várjuk a gyülekezet és iskoláink minden családját, gyerekeket, szülőket és nagyszülőket- nyaraljunk együtt egy hetet a Balaton mellett! Az ára (előreláthatólag): óvodáskor alatt ingyenes, óvodásoknak 2.000 Ft/fő/nap, efölött 4.000 Ft/fő/nap, de ha sikerül még támogatást szerezni, ez lehet olcsóbb is. Az összeg tartalmazza a teljes szállásköltséget és a napi három (bőséges) étkezést. Kérjük, hogy aki szívesen velünk jönne, az jelezze a Lelkészi Hivatalban vagy Soosné Vámos Mónikánál (msoos@mail.datanet.hu). Nyaraljunk együtt!

Tervezett nyári programok

Május 19-én Pünkösd ünnepén 8.00-kor magyar istentisztelet lesz, viszont nincs 9.00-i német istentiszteletünk, mert 10.00-kor közös kétnyelvű konfirmációs istentiszteletet tartunk.

Május 20-án, Pünkösd másnapján vasárnapi rend szerint végezzük istentiszteleteinket.

Május 20-án Hegedűs Attila igazgatólelkész a Győr-Mosoni Egyházmegye csendesnapján tart előadást Győrött *Választások és ajándékok* címmel.

Május 20-án kétnyelvű Határmenti Imanap lesz az ágfalvi evangélikus templomban.

Május 25-én mi is bekapcsolódunk a Templomok Hosszú Éjszakája programba színes templomi programokkal.

Május 26-án a Harkai Evangélikus Egyházközség közgyűlése lelkészt választ Mesterházy Balázs líceumi iskolalelkész személyében.

Aznap 10.00-i istentiszteletünkön a Lícista Vasárnap keretében Lázárné Tóth Szilvia lelkész, lícista öregdiák szolgál.

Utána közvetlenül Hősök Napi koszorúzást tartunk a világháborús emlékműveinknél.

Május 26-án délután a Fertő-tavi kétnyelvű hajós borlovagrendi körmenetben egyházi áhítatot tartunk.

Május 28-án 17.00-kor a Hunyadi pedagógusait köszöntjük.

Május 30-án részt veszünk a Neuhausban tartandó burgenlandi Gusztáv Adolf ünnepén – szakszemmel nézünk körbe, hiszen 2014. június 14-én mi leszünk házigazdái ennek a nagyszabású alkalomnak.

Aznap délután a Vármegyeházán emlékkonferencia lesz Dr. Horváth Dénes volt egyházkerületi felügyelőnk emlékére. Este 19.00-kor volt felügyelőnk művész fia, Horváth Kornél tart jótékonysági emlékkoncertet Orosz Zoltánnal a templomunkban. A bevételt konventépületünk renoválására fordítjuk.

Június 1-jén 10 órától gyülekezeti juniális lesz a konventudvaron. Záró alkalma a

15.00-kor kezdődő filmklub lesz a gyülekezeti teremben.

Aznap ünnepli a TESO – Testvérek Sopronért szervezet fennállásának 10. évfordulóját – ökumenikus áhítattal és kirándulással.

Aznap a Szeretetotthonunkban lesz egy nővértájékoztató Ryll Cecília lelkész vezetésével.

Június 2-án 8.30-kor a kitelepítési emlékműnél tartunk megemlékezést, és egyben fogadunk német vendégeket Wasserburgból, akik a német istentiszteleten és az azt követő Kirchenkaffen is részt vesznek.

Aznap este pedig jótékonysági akusztikus jazz és egyházzenei koncert lesz Lipták Márta és Schultz Gábor előadásában. Az est bevétele a konventépületünk felújítását szolgálja.

Június 3-án emlékezhetünk meg Brunner János egykori lelkészünk születésének 165. évfordulójáról.

Június 3-4-én esperesi értekezlet lesz Pápán.

Június 4-én 17.00-kor presbiteri ülést tartunk a nagyteremben.

Június 8-án ökumenikus kirándulás lesz a Raxra, a hegyen egyházi áhítattal.

Június 9-én istentiszteleteink perselypénze nyugdíjoffertórium lesz.

Június 10-én finn vendégeket fogadunk a Líceumban testvérvárosunkból, Seinäjokiből.

Június 12-én egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés (LMK) lesz Vadosfán, amely alkalom során megemlékezünk néhai Böröcz Sándor lelkészről, születésének 100. évfordulója kapcsán.

Június 14-én van az utolsó tanítási nap oktatási intézményeinkben.

Aznap ünnepli Szimon Jánosné testvérünk 75. születésnapját. Szeretettel köszöntjük!

Június 15-én a Múzeumok éjszakáján templomunk is az elcsendesedés helyekén nyitva tart.

Június 16-án 18.00-kor templomunkban egyházzenei áhítatra kerül sor „Soproni Orgonamuzsika” címmel.

Június 17-20 között párhuzamosan tartjuk bejárós magyar és német nyelvű hittantáborunkat a Hunyadiban.

Június 19-én 17.00-kor tartja tanévzáró istentiszteletét és ünnepét a Hunyadi.

Június 21-én lesz az Ünnepi Hetek megnyitója.

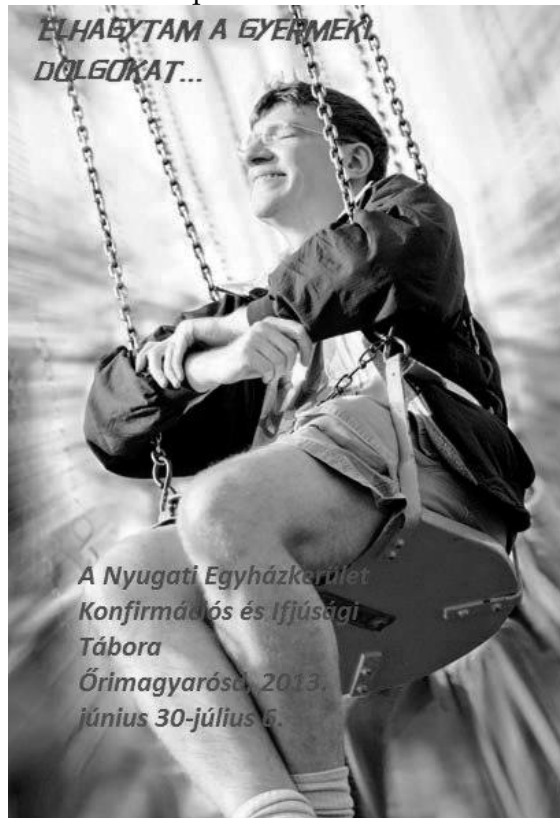
Aznap és másnap a bécsi teológiai kar tartja gyülekezeti termünkben kétnapos konferenciáját.

Június 23-án délután kerül sor a Líceum tanévzáró istentiszteletére és ünnepére a templomunkban.

Június 27-én 17.00-kor lesz a templomunkban az Eötvös tanévzáró istentisztelete és ünnepélye.

Június 30-án Gusztáv Adolf Segélyszolgálati vasárnap – az istentiszteletek perselypenze is ezt a célt szolgálja.

Június 30-án veszi kezdetét az előkészítő tábor Rábca-píriban.

Július 1-6 között kerül megrendezésre Őrimagyarósdon az egyházkerületi konfirmandus és ifjúsági tábor Hegedűs Attila igazgató lelkészünk vezetésével – soproni fiataljaink részvételével.

Július 3-7 között lesz a VOLT fesztivál, amelyen történelmi egyházaink a Közös Pont sátorral ismét jelen lesznek.

Július 6-án 15.00-kor a bánfalvi kármelita templomban lesz a hagyományos ökumenikus városfelajánló istentisztelet – egyházi áhítatunkkal és katolikus szentmisével.

Aznap 18.00-kor egyházzenei áhítat lesz a templomunkban – ez alkalommal Bach kantátákat hallgathatunk meg.

Július 7-13 között kerül megrendezésre az egyik egyházmegyei alkotótábor Rábca-píriban.

Július 14-19 között kerül megrendezésre a másik egyházmegyei alkotótábor Rábca-píriban.

Július 14 - 20 között családi gyülekezeti tábor lesz Gyenesdiáson.

Július 26-tól veszi kezdetét Kapolcson a Művészetek Völgye, ahol egyházkerületünk is képviselteti magát színes programokkal, főképpen kórusokkal – egészen augusztus 4-ig.

Július 27-én emlékezhetünk meg Brunner János egykori lelkészünk halálának centenáriumáról.

Augusztus 1-4 között lesz Erdélyben evangélikus ifjúsági találkozó.

Augusztus 3-án emlékezhetünk meg Zábrák Dénes egykori lelkészünk halálának centenáriumáról.

Augusztus 4-én egyházzenei áhítat lesz a templomunkban – ezen alkalommal gregorián orgonamuzsikában gyönyörködhetünk.

Augusztus 11-én Mihályiban lesz ünnepi istentisztelet a templom felújításának befejeztével.

Augusztus 15-én lesz 15 éve, hogy Gabnai Sándor lelkész elkezdte a szolgálatát egyházközségünkben.

Augusztus 20-án a városi ünnepre és a Szent István templom püspöki felszentelő istentiszteletére délután kerül sor (még nincs konkrét időpontja) – ezért a szokásos Eggenberg – házi ökumenikus kétnyelvű istentiszteletünket kivételesen nem a megszokott 17.00-i időpontban tartjuk, hanem 10.00-i kezdettel.

Augusztus 27-29 között lesz az egyházkerületi lelkész-találkozó és -konferencia Piliscsabán lelkészeink részvételével.

Tanévnyitó istentiszteleteink alkalmi még nem lettek pontosítva.

Összeállította: Gabnai Sándor

Istentisztelet Szolgálati beosztás 2013 nyarán

nap	óra	szolgálat	lelkész	nap	óra	szolgálat	lelkész	
Máj. 19.	8.00	magyar	Hegedűs A.	Júl. 14.	8.00	magyar	Gabnai S.	
	10.00	Kétnyelvű- konf	Gabnai S.- Manke, H.		9.00	német	Winter, G.	
	15.00	Balf	Hegedűs A.		10.00	magyar	Gabnai S.	
	16.00	kórházkápolna	Gabnai S.		15.00	Balf	Gabnai S.	
Máj. 20.	8.00	magyar	Gabnai S.	Júl. 21.	8.00	magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Manke, H.		9.00	német	Winter, G.	
	10.00	magyar	Gabnai S.		10.00	magyar	Hegedűs A.	
Máj. 26.	8.00	magyar	Hegedűs A.	Júl. 28.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
	9.00	német	Manke, H.		Júl. 28.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	gyermek	Hegedűs A.			9.00	német	Gabnai S.
	10.00	magyar- licista	Lázárné Tóth Sz.			10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Hegedűs A.			15.00	Balf	Gabnai S.
16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	16.00	Fertőszentmiklós		Gabnai S.		
Jún. 2.	8.00	magyar	Gabnai S.	Aug. 4.	8.00	magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Manke-Lackner E.		9.00	német	Manke, H.	
	9.00	gyermek	Hegedűs A.		10.00	magyar	Hegedűs A.	
	10.00	Magyar	Gabnai S.		15.00	Balf	Hegedűs A.	
	15.00	Balf	Gabnai S.		16.00	kórházkápolna	Hegedűs A.	
Jún. 9.	16.00	kórházkápolna	Gabnai S.	Aug. 11.	8.00	magyar	Hegedűs A.	
	8.00	magyar	Hegedűs A.		9.00	német	Wagner Sz.	
	9.00	német	Manke, H.		10.00	magyar	Hegedűs A.	
	9.00	gyermek	Hegedűs A.		15.00	Balf	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Hegedűs A.		16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
Jún. 16.	15.00	Balf	Hegedűs A.	Aug. 18.	8.00	magyar	Gabnai S.	
	8.00	magyar	Gabnai S.		9.00	német	Manke, H.	
	9.00	német	Manke, H.		10.00	magyar	Gabnai S.	
	9.00	gyermek-záró	Hegedűs A.		15.00	Balf	Gabnai S.	
	10.00	magyar	Gabnai S.		Aug. 25.	8.00	magyar	Hegedűs A.
15.00	Balf	Gabnai S.	9.00	német		Manke, H.		
Jún. 23.	8.00	magyar	Hegedűs A.	10.00		magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Manke, H.	15.00		Balf	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Hegedűs A.	16.00		Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
	15.00	Balf	Hegedűs A.	Szept. 1.	8.00	magyar	Hegedűs A.	
	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.		9.00	német	Manke, H.	
Jún. 30.	8.00	magyar	Gabnai S.		10.00	magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Wagner Sz.		15.00	Balf	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Gabnai S.		16.00	kórházkápolna	Hegedűs A.	
	15.00	Balf	Gabnai S.	Szept. 8.	8.00	magyar	Gabnai S.	
	Júl. 7.	8.00	magyar		Hegedűs A.	9.00	gyerek	Hegedűs A.
9.00		német	Manke, H.		9.00	német	Manke, H.	
10.00		magyar	Hegedűs A.		10.00	magyar	Gabnai S.	
15.00		Balf	Hegedűs A.		15.00	Balf	Hegedűs A.	
16.00		kórházkápolna	Hegedűs A.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.		

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.
e-mail: evgyul@bdeg.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság, tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin
Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila
Tördelés: Hegedűs Attila
Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Holger Manke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekokról, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomatva a Lóvér Print nyomdában, 400 példányban.

Várható következő megjelenés: 2013. szeptember